

New Global Learning

Identity, Culture, Religion, and
Border Crossings

Identiteit, cultuur, religie en grensoverschrijding

Motie: Dit Parlement moet verplichte diversiteitstraining op de werkplek invoeren.

DEEL I:

- *Oefening: Groepsdiscussie*

De debaters worden verdeeld in kleine groepen van 4 (bij onvoldoende debaters in groepen van twee).

De helft van elke groep moet zoveel mogelijk voordelen bedenken (zonder argumenten te geven) en de andere helft moet zoveel mogelijk nadelen bedenken.

Na 5 minuten kondigt de coach aan dat ze, opnieuw als hele groep, het 1 belangrijkste voordeel en nadeel moeten kiezen.

Vervolgens maakt de coach met elke groep een analyse van de voor- en nadelen en zoekt hij naar een reden waarom hij voor die groep heeft gekozen.

Specifiek:

- Waarom is dit voordeel/nadeel belangrijker dan andere?
- Is het een voordeel/nadeel voor slechts één groep (het bedrijf als geheel/management/werknemers)? Of heeft het invloed op meerdere belanghebbenden? Zo ja, hoe?
- Kan een voordeel ook een nadeel zijn? (en vice versa)
- Kun je een andere manier bedenken om dit voordeel/nadeel te bereiken dan verplichte diversiteitstraining?

- *Oefening: Rollenspel*

De debaters kruipen in de huid van een manager en zijn/haar ondergeschikten, waarbij de trainer hen opeenvolgende problemen op de werkvloer toebedeelt (met de nadruk op culturele en religieuze verschillen) en de debaters deze moeten oplossen. De trainer wijst enkele van de voorbeeldsituaties toe aan de werknemers en de manager moet ze oplossen.

Nadat het probleem is opgelost, is er een groepsdiscussie over of de debaters het eens zijn met de oplossing, wat de manager fout heeft gedaan en welke risico's de oplossing met zich meebrengt.

Na de discussie neemt een andere debater de rol van manager op zich, de coach stelt een ander probleem aan de orde en weer is het aan de manager om het op te lossen. Specifieke situaties:

- Het collectief maakt ongepaste grappen over het geloof van een van de werknemers.

- Het collectief is verdeeld in homogene groepen op basis van etniciteit. Individuen hebben moeite om met anderen te praten, ze weten niet waarover ze moeten praten. Werknemers klagen over een collega die verlof neemt vanwege religieuze feestdagen, die de meesten van hen niet vieren.
- Sommige medewerkers pesten een nieuwe collega omdat hij de taal niet zo goed spreekt als anderen. Een deel van het team zou de collega willen verdedigen, maar ze zijn bang dat ze zelf het slachtoffer worden van pesterijen.

- *Langetermijnoefening: Contact opnemen met een bedrijf dat al een verplichte diversiteitstraining heeft geïmplementeerd*

De debaters worden verdeeld in verschillende groepen (afhankelijk van het totaal aantal debaters).

Elke groep richt zich op een specifiek bedrijf dat al diversiteitstrainingen heeft geïmplementeerd.

Als onderdeel van de samenwerking zouden de debaters de achtergrond van de kwestie leren kennen, welke concrete stappen het bedrijf heeft genomen en of het aan de verwachtingen heeft voldaan, of welke problemen er nog zijn.

De debaters analyseerden vervolgens de situatie, zochten naar misstappen, goede stappen, stelden verdere oplossingen voor hardnekkige problemen voor en evalueerden uiteindelijk hoe succesvol de oplossing was.

Tot slot presenteren ze het aan de andere debaters. Alle groepen zouden dan op zoek gaan naar dezelfde onderdelen, vergelijken of dezelfde resultaten werden behaald en zo niet, waarom deze niet werden behaald.

DEEL II: Moties voor nader onderzoek

- *THB-medewerkers die vrijwillig hun kennis over diversiteit vergroten, moeten beloond worden boven op hun salaris.*

Momenteel worden werknemers beloond met andere voordelen (pensioenbijdragen, multisportkaarten, mijn-vrije-dagen, enz. Deze voordelen zijn gekoppeld aan hun werkprestaties en de vervulling van hun taken. In dat geval zouden ze beloond worden met deze en andere voordelen (bv. voorrang in opleidingsprogramma's op anderen) als ze blijken gaven van verbetering, of van een inspanning om beter te worden in het aanvaarden van culturele verschillen. Bijvoorbeeld door vrijwillige e-learningcursussen of andere trainingsprogramma's.

Deze oplossing kan zorgen voor een hogere intrinsieke motivatie om met diversiteit te werken en zichzelf te verbeteren.

- *DIT HUIS STEUNT implementeert peer-to-peer programma's om meer inzicht te krijgen in diversiteit in bedrijven.*

Peer-to-peer programma's op verschillende basis hebben aangetoond op lange termijn effectiever te zijn dan traditionele trainingsprogramma's (vooral onder jongeren). Door dit P2P-systeem in bedrijven te introduceren, zouden werknemers meer gemotiveerd zijn om deel te nemen aan het runnen van het bedrijf, waardoor de interne relaties verbeteren en het team integreert. Er zou P2P-training onder werknemers kunnen zijn. Iedereen zou geïnteresseerd zijn in een onderwerp dat dicht bij hem staat en zijn collega's opleiden.

Een andere optie is P2P, waarbij werknemers die cultuurverschillen beter begrijpen, werknemers die hiaten vertonen coachen. Zij zouden op hun beurt niet bang zijn om hen te benaderen met een probleem of onwetendheid omdat hun collega's hen niet zouden kunnen straffen (in tegenstelling tot hun leidinggevende).

Dit systeem zou een minder heftig alternatief kunnen zijn dat meer geaccepteerd zou worden door werknemers.

Stelling

Dit Huis gelooft dat het gebrek aan kennis van cultureel en economisch verschillende landen de belangrijkste oorzaak is van mensenhandel.

Context

Mensenhandel is een wereldwijd probleem dat jaarlijks miljoenen mensen treft en volgens internationale organisaties wel 49 miljoen mensen kan treffen (STOP THE TRAFFIK UK.org). Het is vaak gekoppeld aan economische en culturele factoren die, samen met het gebrek aan kennis en begrip van verschillen, een grote bijdrage leveren aan mensenhandel. Omdat mensen zich niet bewust zijn van deze verschillen, de problemen en alles wat ze veroorzaakt, hebben ze mensenhandel niet als prioriteit. Als we het erover eens zijn dat dit de belangrijkste reden is, moeten we beginnen dit probleem aan te pakken en er vanaf komen.

Aan de andere kant kan de oorzaak ook gezien worden in puur egoïstische economische belangen van groepen. De tweede visie gaat uit van het principe dat mensen zich bewust zijn van deze verschillen, maar hun private (vooral economische) belangen boven de waarde van mensenlevens stellen. Je zou kunnen zeggen dat omdat er vraag is, er ook aanbod is. De oplossing is daarom misschien niet om het bewustzijn van verschillen te vergroten, maar om te proberen de markt in mensen te bestrijden.

Specifiek over het verlangen en de mogelijkheid om iemand te kopen (voor welk doel dan ook - vaak slavenwerk of ander ongepast werk)....

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Het belangrijkste is om de onderliggende oorzaak van mensenhandel te identificeren. Meer specifiek, of de onderliggende oorzaak een gebrek aan kennis is of een menselijk verlangen om een persoon te kopen. Dit houdt in dat we de onderliggende dynamiek en de onderliggende oorzaken van mensenhandel moeten begrijpen, zodat we effectieve strategieën en interventies kunnen ontwikkelen om mensenhandel te bestrijden.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Het verband leggen tussen gebrek aan kennis en mensenhandel. Laten zien dat gebrek aan bewustzijn het hele probleem bagatelliseert en dat mensen daarom alleen geneigd zullen zijn het te bestrijden als ze de verbanden begrijpen.

Op:

Bewijs dat bewustzijn voldoende is, maar niet de hoofdoorzaak van mensenhandel. Het fundamentele probleem is dat mensen zich niet voldoende bewust zijn van het feit dat zelfs vandaag de dag iemand een mens wil kopen. We moeten dus de vraag bestrijden, dan verdwijnt het aanbod vanzelf.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Helpen bij veranderingen in het openbaar (PROP)	Alternatieve manieren van helpen (OPP)
Wie?	Activistische organisaties, scholen en regeringen van landen waar mensenrechten worden gerespecteerd.	Activistische organisaties, scholen en regeringen van landen waar mensenrechten worden gerespecteerd.
Wat?	Veranderingen teweegbrengen in de publieke perceptie, de belangstelling voor mensenhandel zelf te versterken en de wens en bereidheid van het publiek te wekken om mensenhandel aan te pakken.	De samenleving laten zien dat de vraag bestaat, zodat ze het als een serieuze bedreiging zien. En bijgevolg de samenleving dwingen om meer druk uit te oefenen op regeringen, multinationale organisaties en internationale gemeenschappen om ervoor te zorgen dat landen die te lijden hebben onder mensenhandel, de omstandigheden daarvoor niet toestaan.

Wanneer?	Dit kan op elk moment gebeuren en moet doorgaan tot het probleem voldoende is opgelost.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Prioriteit geven aan inspanningen om begrip te kweken voor cultureel en economisch verschillende landen. (omvat het implementeren van onderwijsprogramma's, bewustwordingscampagnes en grensoverschrijdende samenwerkingsinitiatieven om de kenniskloof te dichten)	Het benadrukken van het belang van het aanpakken van factoren zoals de politieke capaciteit om op te treden tegen mensenhandel in sommige landen (als gevolg van zwakke rechtssystemen of corruptie) en het geven van prioriteit aan maatregelen die rechtstreeks gericht zijn op dienstverleners aan mensenhandelaren. De methode is vergelijkbaar, namelijk door middel van lezingen, onderwijsprogramma's en bewustwordingscampagnes.
Uitersten uitsluiten	Vermijd de houding dat de enige en exclusieve oorzaak van mensenhandel onwetendheid van cultureel en economisch verschillende landen is. Je mag	Voorkom dat je de rol van kennis en begrip volledig wegwuift, bijvoorbeeld door te beweren dat er geen noodzaak is om te verbeteren. Je moet erkennen dat de economische

	Geef toe dat het niet de enige is, maar wel de belangrijkste.	situatie kan de reden zijn, maar blijf bij je vraag en aanbod redenen.
--	---	--

Voorbeelden of analogieën	Een scenario waarin een persoon 's nachts door de duisternis loopt. Door zijn onwetendheid over de gevaren van onbekend terrein loopt hij een hoger risico op letsel, dus kan hij tegenstribbelen. Als hij wist welke gevaren zich zouden kunnen voordoen, zou hij zich erop voorbereiden en ze actief bestrijden. Op dezelfde manier dwingt zijn gebrek aan kennis over culturele en economische verschillen hem niet om er iets aan te doen. Als hij meer zou weten, zou hij meer redenen hebben om er iets aan te doen.	Klassieke geldige economische theorie van vraag en aanbod. Als de vraag naar iets stijgt, stijgt het aanbod. Wanneer de vraag volledig verdwijnt, verdwijnt het aanbod. Wanneer de vraag niet mag ontstaan, ontstaat er geen markt.
----------------------------------	--	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Bewering: Gebrek aan culturele en economische kennis leidt tot wervingskanalen

Rechtvaardiging: Onvoldoende kennis van cultureel en economisch verschillende landen creëert rekruteringskanalen voor mensenhandelaars. Mensenhandelaars maken gebruik van de kwetsbaarheid die voortvloeit uit het gebrek aan kennis om potentiële slachtoffers te misleiden en te manipuleren. Ze kunnen bijvoorbeeld valse beloften doen over werkgelegenheid of huwelijksvooruitzichten in landen met andere culturele normen, waarbij ze profiteren van het beperkte begrip van de slachtoffers om hen in uitbuitingssituaties te laten belanden.

Voorbeeld: Mensenhandelaars richten zich vaak op mensen uit economisch achtergestelde milieus of regio's met beperkte toegang tot onderwijs en informatie. Kinderhandel is bijvoorbeeld een ernstig probleem in sommige Afrikaanse landen die te kampen hebben met een gebrek aan onderwijs en armoede in het algemeen. Of het nu gaat om de verkoop van kinderen aan paramilitaire organisaties of om seks-slaven.

Claim: Plicht om cultureel begrip en respect te bevorderen

Rechtvaardiging: Het is onze morele plicht om cultureel begrip en respect voor de waarden en rechten van individuen uit verschillende landen te bevorderen. Gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen belemmert ons vermogen om hun rechten te herkennen en te respecteren, wat leidt tot potentiële uitbuiting. Door prioriteit te geven aan kennis kunnen we de waarden van mensenrechten, diversiteit en gelijkheid hoog houden.

Voorbeeld: De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens benadrukt het belang van culturele rechten en de noodzaak van wederzijds begrip en respect tussen naties. Door kennis en begrip van verschillende culturen te bevorderen, kunnen we bijdragen aan de vervulling van deze rechten en ervoor zorgen dat mensen worden beschermd tegen uitbuiting en mensenhandel.

Het is onze morele plicht om cultureel begrip en respect voor de waarden en rechten van individuen uit verschillende landen te bevorderen. Gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen belemmert ons vermogen om hun rechten te herkennen en te respecteren, wat leidt tot potentiële uitbuiting. Door prioriteit te geven aan kennis kunnen we de waarden van mensenrechten, diversiteit en gelijkheid hoog houden.

Oppositie:

Stelling: Mensenhandel wordt beïnvloed door meerdere factoren naast het gebrek aan kennis over cultureel en economisch verschillende landen.

Rechtvaardiging: Mensenhandel is een complex fenomeen dat wordt beïnvloed door een aantal sociaaleconomische, politieke en individuele kwetsbaarheden. Het is belangrijk om te erkennen dat factoren zoals armoede, genderongelijkheid, gewapende conflicten en zwak bestuur ook aanzienlijk bijdragen aan de prevalentie van mensenhandel. Als we ons alleen richten op hiaten in de kennis, gaan we voorbij aan deze onderliggende oorzaken en beperken we ons begrip van de bredere dynamiek. Als de problemen met betrekking tot de levensstandaard zouden worden aangepakt, zou er zelfs geen reden zijn om mensenhandel in het leven te roepen als middel om de economische situatie te verbeteren.

Bewijs: Internationale organisaties (bijv. de VN) benadrukken de rol van extreme armoede en gebrek aan werkgelegenheid als belangrijke aanjagers van mensenhandel.

Bewering: Gebrek aan vraagbeperkingen in landen waar handel plaatsvindt.

Rechtvaardiging: Omdat er onvoldoende wettelijke maatregelen zijn in landen die te lijden hebben onder mensenhandel (en er een gebrek is aan sancties) zorgt dit ervoor dat de marktomgeving voor mensenhandel blijft bestaan en zich uitbreidt. Gebrek aan bewustzijn van het bestaan van vraag en landbouwgrond daarvoor betekent dat de vraag hoog blijft. Als mensen zouden weten dat dit een echt probleem is, zouden ze effectiever druk kunnen uitoefenen om de vraag in te dammen. Stelling

Dit huis vindt dat EU-landen zich eensgezind moeten richten op de culturele integratie van vluchtelingen van buiten de EU.

Context

De afgelopen jaren heeft de EU elk jaar te maken gehad met een toenemende instroom van migranten van buiten de EU. Hoewel de EU eensgezind is in het toelaten van vluchtelingen, is ze niet zo eensgezind als het gaat om latere inclusie en goede integratie in de samenleving. Dit betekent dat sommige landen het beter doen dan andere. Dit voorstel beoogt de eenmaking van alle integratieprocedures in de hele EU.

Alles zou worden geüniformeerd, van de registratie van nieuwe inwoners in nationale verzekeringsstelsels tot een uniform curriculum in taalprogramma's en de uniformering van het sollicitatieproces. Er wordt verwacht dat met een eengemaakt proces de integratie beter zal worden beheerd en dat er geen risico zal zijn op plaatsen met een onbeheerde integratie.

Aan de andere kant kan een individuele aanpak door elk land in sommige opzichten voordeliger zijn, omdat elk land zich beter kan aanpassen aan specifieke punten. Of het nu gaat om de diversiteit van nieuwkomers, verschillen in onderwijssystemen, het zoeken naar werk of andere verschillen in het systeem.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

De hamvraag is of een uniforme aanpak van het hele integratieproces het niveau kan verhogen en het risico van ongecontroleerde migratie kan vermijden. Of is het verstandiger om alle organisatorische bevoegdheden aan de afzonderlijke staten over te laten, waarbij ook rekening moet worden gehouden met de vraag of er überhaupt een positieve verandering zou zijn.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Laat zien waarom het huidige systeem niet werkt, wat de voordelen zijn van een veranderd inclusieproces en hoe het effectiever zou zijn dan het huidige systeem.

Op:

Bewijzen dat het proces om een uniform systeem aan te passen veel tijd zou kosten, inefficiënt was en geen rekening hield met de individuele behoeften en verschillen van het systeem van elk land.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Legale arbeidsmigratie (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Leiders van de EU die opdrachten delegeren aan de regeringen van de lidstaten.	De regeringen van de EU-landen zelf.

Wat?	Verenigde uitvoering van beleid dat middelen verstrekt en integratiemaatregelen stimuleert om ervoor te zorgen dat vluchtelingen in hun nieuwe gemeenschappen worden opgenomen en gesteund.	EU-landen moeten een onafhankelijke manier hebben om vluchtelingen van buiten de EU cultureel op te nemen, door de beste bronnen van elk EU-land te gebruiken.
Wanneer?	Dit beleid moet zo snel mogelijk worden ingevoerd om het zo effectief mogelijk te maken. Januari 2024 lijkt een concreet en realistisch getal.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Het voorstel zou leiden tot de ontwikkeling van alomvattende integratieprogramma's voor vluchtelingen, taalcursussen, culturele oriëntatie en toegang tot onderwijs en werkgelegenheid. Landen moeten samenwerken bij de toewijzing van bronnen, resultaten delen en ondersteunende netwerken opzetten om te zorgen voor een uniforme en effectieve aanpak voor de beste culturele inclusie.	Omdat een uniform proces te inefficiënt is (implementatie zou lang duren en duur zijn), is het beter dat landen hun eigen manier van integreren hebben. Landen werken alleen samen aan het immigratieproces. Elk land bereikt zijn integratiedoelstellingen onafhankelijk van de andere, volgens de behoeften van elke groep nieuwe immigranten, waardoor rekening kan worden gehouden met de verschillende werking van de systemen van elk land (verzekering, medische zorg, arbeidsbureau).
Uitersten uitsluiten	Het voorstel moet geen onrealistische ideeën naar voren brengen, zoals dat zonder een verenigd integratieproces integratie volledig disfunctioneel is. Het moet laten zien waarom een verenigd integratieproces beter is dan een individueel integratieproces. Het moet ook rekening houden met het feit dat het verondersteld wordt verenigd te zijn in alle EU-landen, maar niet precies hetzelfde gedrag.	De oppositie kan niet met onrealistische scenario's, samenzweringen en populistische beweringen komen. Ze kan niet zeggen dat het hele integratieproces moet worden afgeschaft of dat de invoering ervan onrealistisch is. Ze moet aantonen dat het voor de regering effectiever is om haar eigen programma te hebben, dat flexibeler is en zich beter kan aanpassen.

Voorbeelden of analogieën	EU-landen zijn al bezig met het opzetten van gespecialiseerde vluchtelingencentra die integratieprogramma's op het gebied van onderwijs aanbieden, mensen helpen zich in de regio te vestigen, enz.	Zoals uiteengezet in het voorstel. Sommige landen hebben al integratieprocessen, maar op individuele basis. Als ze niet effectief zouden zijn, zouden ze meer aandringen op unificatie, maar op deze manier hebben ze ze ingesteld volgens hun behoeften en voorkeuren. Zo bewijzen ze hun functionaliteit.
----------------------------------	---	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: Een gezamenlijke focus op de culturele integratie van vluchtelingen bevordert de sociale cohesie en vermindert het risico op spanningen tussen groepen.

Rechtvaardiging: Door culturele integratie actief te bevorderen, kunnen EU-landen een omgeving creëren waarin vluchtelingen zich welkom en aanvaard voelen, waardoor de kans op sociale verdeeldheid en conflicten afneemt.

Voorbeeld: Inclusief integratiebeleid in Duitsland resulteerde in een hogere sociale cohesie in de Duitse mentaliteit ten opzichte van vluchtelingen.

Bewering: Verenigde opnameprocessen verlagen de kosten voor elk land.

Rechtvaardiging: Individuele landen hoeven niet hun eigen onderwijsmateriaal te ontwikkelen, hun eigen projecten op te zetten, complexe personeelsstructuren op te zetten en andere ingewikkelde zaken te regelen die duur zijn om te implementeren. Een ander voordeel is dat het gemakkelijker zou zijn om individuele medewerkers te verplaatsen tussen kantoren in een land of zelfs in het buitenland indien nodig. Ze zouden niet alles helemaal opnieuw hoeven te leren, maar ze zouden de basiskennis al hebben.

Bewijs: Sommige grote organisatiestructuren die zo efficiënt mogelijk moeten werken, werken al volgens uniforme regels. Binnen de NAVO is het dankzij uniforme procedures mogelijk dat een Tsjechische groep soldaten onder leiding staat van een Duitse officier en toch even efficiënt kan werken als een Amerikaanse eenheid. En dat komt door de uniforme procedures.

Bewering: Culturele integratie sluit aan bij de waarden van mensenrechten en gelijkheid.

Rechtvaardiging: De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties benadrukt het recht op culturele participatie en non-discriminatie. Door prioriteit te geven aan culturele inclusie houden de EU-landen deze fundamentele rechten in stand en tonen ze hun inzet voor gelijkheid en eerlijkheid. Bovendien bevordert culturele inclusie empathie en begrip tussen verschillende bevolkingsgroepen, waardoor een meer inclusieve en harmonieuze samenleving wordt bevorderd.

Oppositie:

Stelling: Een gezamenlijke focus op de culturele integratie van vluchtelingen kan middelen afleiden van de aanpak van interne sociale en economische problemen.

Rechtvaardiging: Prioriteit geven aan culturele integratie-initiatieven voor vluchtelingen van buiten de EU kan de toch al beperkte middelen onder druk zetten en de inspanningen om de bestaande sociale en economische problemen in de EU-landen aan te pakken, belemmeren. Ze zijn van mening dat het toewijzen van middelen aan interne uitdagingen zoals werkloosheid of armoede een directere en directere impact zou hebben op het welzijn van de burgers.

Voorbeeld: Gebrek aan financiële bronnen in sommige landen, die zich niet kunnen richten op de vluchtelingencrisis (bijv. Roemenië of Bulgarije).

Bewering: Culturele integratie van vluchtelingen kan nationale identiteiten en culturele waarden doen verwateren.

Rechtvaardiging: Een uniforme culturele integratie van vluchtelingen kan leiden tot een verwatering of uitholling van de nationale identiteit en culturele waarden in de EU-landen, omdat de oorspronkelijke sociale gevoeligheden en banden van het land niet worden gerespecteerd. Een focus op de uniforme aanvaarding van verschillende culturen kan de noodzaak verdoezelen om het culturele erfgoed en de tradities van de gastsamenlevingen te bewaren en te beschermen, die minder rekening houden met uniforme praktijken dan individuele landen.

Stelling: Een gedwongen culturele assimilatie van vluchtelingen in Europese samenlevingen kan leiden tot sociale spanningen en conflicten.

Rechtvaardiging: Een uniforme focus op de culturele integratie van vluchtelingen die de verschillen tussen landen negeert, kan sociale spanningen en conflicten tussen Europese landen veroorzaken. Door een meer geïndividualiseerde systemische aanpak toe te staan, wordt beter rekening gehouden met de verschillende behoeften en capaciteiten van de verschillende EU-lidstaten, waardoor het risico op sociale verdeeldheid en conflicten afneemt. Stelling

Dit Huis wil verplichte lessen over alle religies op school invoeren.

Context

In een context van toenemende religieuze diversiteit en pluralisme is bezorgdheid geuit over het gebrek aan kennis en begrip van verschillende religieuze tradities onder jongeren. Als gevolg van de globalisering krijgen landen die traditioneel homogeen zijn op religieus gebied steeds meer kleinere religieuze stromingen en overtuigingen over de vloer. (Bijvoorbeeld in landen die bijna uitsluitend christelijk waren, neemt het aantal moslims toe, of verschillende niet-Abrahamitische religies zoals boeddhisme of taoïsme. Ook bekeren veel meer mensen zich van reguliere kerken tot kleinere en hervormingsgezinde stromingen).

Het probleem is vooral het niet kennen van de verschillen tussen de verschillende religies en de daaruit voortvloeiende angsten. Dit is voornamelijk te wijten aan ongeschikt onderwijs dat zich alleen richt op de belangrijkste religieuze stroming(en) of dat het onderwijzen van religie helemaal achterwege laat. Dit alles is akkerland voor de populistten.

Verplichte godsdienstlessen op scholen kunnen hierbij helpen, maar er kleven ook risico's

aan. Ten eerste zal het vervangen van het godsdienstonderwijs door geschiedenis of sociale wetenschappen ervoor zorgen dat er meer tijd kan worden besteed aan de kerninhoud van het curriculum (geschiedenis, gedrag, sociologie, enz.). Er kan ook meer aandacht worden besteed aan de kwaliteit van het onderwijs van elke religie en alles kan nauwkeuriger worden beschreven.

Het probleem kan de kwaliteit van de leraren zijn en de manier waarop ze lesgeven. Er moeten voldoende professionals in hun vakgebied zijn. Ook moet gecontroleerd worden of de manier van lesgeven niet eenzijdig is of een religie in diskrediet brengt.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

In het debat moet het risico van een verkeerde voorstelling van zaken en een verkeerd begrip van feiten, dat nu al bestaat, worden vergeleken met het potentiële risico van inadequaat en doelbewust in diskrediet brengen van het godsdienstonderwijs als er lessen zouden worden ingevoerd. De voordelen van nieuwe kennis uit de godsdienstlessen, de tijd voor het vullen van andere vakken en de kwaliteit van het onderwijs moeten ook worden bekeken, net zoals ze moeten bepalen in hoeverre de staat/andere hogere macht moet ingrijpen om hun bewustzijn te verbeteren.

Wat zijn de burdons?

Prop:

Het risico van een lage kwaliteit van de kennis van leerkrachten over religie aanpakken. Zoek ook een manier om leerkrachten te begeleiden zodat ze bepaalde religies niet discrimineren.

Op:

Bewijzen dat de kwaliteit van het onderwijs (en andere controle) moeilijk te implementeren is, ook dat er een gebrek aan motivatie en tijd zal zijn om studenten te onderwijzen, en hun eigen overtuigingen kan beschadigen.

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verplichte lessen op school (PROP)	Status Quo (OPP)
Wie?	Regeringen in de landen van de functionerende democratieën, activisten die inclusie ondersteunen, progressieve burgers.	Regeringen in de landen van de functionerende democratieën, activisten voor inclusie, conservatieve burgers.

Wat?	Invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen, opleiding van jongeren en leraren voor een minder stereotype samenleving. De frequentie van de lessen hangt af van de klas.	Onderwijs gebaseerd op de vrijwilligheid van individuen, waarbij bevoegdheden alleen binnen de grenzen van individuele schoolcurricula blijven.
Wanneer?	Dit beleid zal in het komende schooljaar worden geïmplementeerd, waarbij de overheid in de eerste jaren toezicht zal houden.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Vergelijkbaar met andere schoolvakken zoals gymnastiek, geschiedenis of wiskunde. Minstens een uur per week (of gelijkwaardig). Afhankelijk van het schooltype, de klas of de ijver van de schoolkinderen.	Net zoals de status quo (of bijna), waar het onderwijzen van religie afhangt van individuele regeringen, scholen, leraren en studenten. Alles gebaseerd op vrijwilligheid en bereidheid om te leren.
Uitersten uitsluiten	Het voorstel steunt geen gedwongen adoptie/afwijzing van religie en houdt zich aan de fundamentele mensenrechten.	Ik ben geen voorstander van het verbieden van religie op scholen (inclusief SQ zoals het onderwijzen van religie in geschiedenislessen), of het onderwijzen van slechts enkele religies op een niet-objectieve manier. Maar de vrijheid van godsdienst en geloof moet worden gehandhaafd.

Voorbeelden of analogieën	In Noorwegen wordt het vak "Religie en Ethiek" onderwezen, dat de studie van religie moet combineren met de studie van filosofie en ethiek.	Hersenspoeling door extremistische groepen die religie onderwijzen (bijv. in Hongarije) waardoor vooroordelen en angst voor andere religies toenemen.
----------------------------------	---	---

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: De invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen komt tegemoet aan de behoefte aan culturele en religieuze geletterdheid en bevordert een meer inclusieve samenleving.

Rechtvaardiging: Vandaag de dag is culturele en religieuze diversiteit steeds gewoner en vereist meer onderwijs over verschillen, hoe ze te begrijpen en de context. Door onderwijs over alle religies verplicht te stellen, kunnen scholen leerlingen uitrusten met de kennis en

het begrip die nodig zijn om zich een weg te banen door verschillende culturele perspectieven en deze te waarderen. Leerlingen die uitgebreid godsdienstonderwijs krijgen, kunnen bijvoorbeeld een grotere culturele gevoeligheid en een meer inclusief wereldbeeld laten zien.

Bewijsmateriaal: Een onderzoek "Let There Be Light!" richtte zich op de implicaties van godsdienstonderwijs aan leerlingen van de zesde klas op een openbare charterschool. Een van de conclusies was dat het onderwijzen van religies de belangrijke verschillen zou kunnen ondermijnen en een meer multiculturele benadering van het onderwijzen van religie zou kunnen bewerkstelligen.

Bewering: De invoering van verplichte lessen over alle religies op scholen respecteert het recht op godsdienstvrijheid en bevordert cultureel begrip en tolerantie.

Rechtvaardiging: In een democratische samenleving hebben mensen het recht om hun godsdienst vrij te belijden. Door verplicht onderwijs over alle religies te geven, houden scholen dit fundamentele recht in stand en bevorderen ze tegelijkertijd cultureel begrip en tolerantie onder leerlingen. Deze aanpak sluit aan bij de principes van inclusiviteit en respect voor diversiteit.

Voorbeeld: Sommige landen zoals Noorwegen hebben inclusieve religieuze onderwijsprogramma's geïmplementeerd die tot doel hebben wederzijds respect en interculturele dialoog te bevorderen. Onderwijspraktijken zorgen ervoor dat religieus onderwijs een positieve invloed heeft op het respect van studenten voor diversiteit en hun begrip vergroot.

Stelling: De invoering van verplichte godsdienstlessen vergroot het potentiële gebruik van andere vakken.

Rechtvaardiging: In vakken die nu in meer of mindere mate met godsdienst te maken hebben (voornamelijk geschiedenis en sociale wetenschappen), neemt godsdienst, als het voldoende aan bod komt, een aanzienlijk deel van de lesstof in beslag. Als godsdienstlessen een eigen vak zouden krijgen dat niet interfereert met de andere vakken, zouden leerlingen niet verstoken blijven van materiaal uit de oorspronkelijke vakken dat op de achtergrond raakt bij het onderwijzen van godsdienst in vakken die er niet zo nauw mee verbonden zijn.

Oppositie:

Stelling: Het invoeren van verplichte lessen over alle religies op scholen roept zorgen op over indoctrinatie, vriendjespolitiek en het vervagen van de scheiding tussen religie en onderwijs.

Rechtvaardiging: Het verplicht stellen van lessen over alle religies kan onbedoeld leiden tot bevooroordeeld of partijdig onderwijs, waarbij bepaalde religies bevoordeeld worden ten opzichte van andere. Dit kan leiden tot de perceptie van religieuze indoctrinatie en de neutraliteit in gevaar brengen die scholen zouden moeten handhaven bij het geven van onderwijs.

Voorbeeld: Deze bezorgdheid kan worden waargenomen in de controverse rond religieus onderwijs in sommige regio's van de Verenigde Staten of sommige landen in de Europese Unie, waar critici beweren dat het curriculum het christendom sterk bevoordeelt, waardoor studenten met een andere religieuze achtergrond mogelijk worden gemarginaliseerd.

Bewering: Het verplichten van lessen over alle religies op scholen kan in tegenspraak zijn met het principe dat leerlingen het recht hebben om hun eigen religieuze of niet-religieuze overtuigingen te volgen.

Rechtvaardiging: Ouders hebben het recht om hun kinderen op te voeden in overeenstemming met hun eigen religieuze overtuigingen en waarden, en leerlingen hebben het recht om hun vrijheid van meningsuiting vrij uit te oefenen. Verplichte religieuze lessen kunnen een inbreuk vormen op deze rechten en leringen opleggen die in strijd zijn met de waarden en overtuigingen van gezinnen.

Voorbeeld: In sommige landen met strenge wetgeving kan een juridische strijd ontstaan over verplicht godsdienstonderwijs.

Stelling: Het invoeren van verplichte lessen over alle religies kan leiden tot conflicten in gezinnen en mogelijke marginalisatie van religieuze minderheidsgroepen.

Rechtvaardiging: Het opnemen van godsdienstonderwijs dat zich voornamelijk richt op de meerderheidsgodsdienst of onvoldoende aandacht besteedt aan minderheidsovertuigingen, kan een omgeving creëren die uitsluit en discrimineert. Dit kan leiden tot sociale verdeeldheid, spanningen en een gevoel van marginalisatie bij leerlingen met een religieuze minderheidsachtergrond.

In bepaalde regio's met een dominante religieuze meerderheid kunnen leerlingen met een religieuze minderheidsachtergrond bijvoorbeeld problemen ondervinden om hun eigen overtuigingen volledig tot uitdrukking te brengen tijdens godsdienstlessen of het gevoel hebben dat ze niet vertegenwoordigd en begrepen worden.

Stelling

Dit Parlement zou verplichte diversiteitstrainingen op de werkplek moeten invoeren.

Context

Tegenwoordig is het gebruikelijk dat werknemers met verschillende achtergronden samenwerken op het werk. Het is belangrijk dat werknemers inzicht hebben in de specifieke behoeften van anderen om het risico op shock en uitsluiting uit het team (wat kan leiden tot een overtreding van de wet) te verkleinen.

Diversiteitstraining maakt mensen bewust van hun verschillen door middel van lezingen, instructievideo's, tests (anoniem) of andere (woon een minderheidscultuurdag bij). Training maakt mensen bewust van verschillende culturen, religies, enz. Meestal wordt de training gegeven door een lid van de HR-afdeling of een gespecialiseerde buitenstaander om het risico op overtreding van de arbeidswetgeving te verkleinen.

Een alternatief hiervoor kan alleen vrijwillige training zijn, of de opvoeding overlaten aan het collectief zelf, waarbij wordt aangenomen dat de klassieke communicatie over het leven van de collega's de opvoeding zal verhogen. Het werkt volgens het principe dat wanneer iets verplicht is, mensen er weerstand tegen hebben, terwijl wanneer iets vrijwillig wordt gedaan, de kans op resultaat groter is.

Wat is het probleem of de beslissing die genomen moet worden?

Voor bedrijven die werken met mensen met verschillende achtergronden (wat er tegenwoordig steeds meer zijn), is de behoefte aan acceptatie van andere culturen belangrijk. De vraag is of diversiteitstraining de acceptatie van andere culturen en hun behoeften kan vergroten of juist het risico op discriminatie en uitsluiting verhoogt. Of dat een collectief zonder training een geschikt alternatief is.

Wat zijn de lasten?

Prop:

Laat zien dat verplichte training niet zal worden tegengewerkt omdat mensen iets niet graag doen omdat het verplicht is; dat er geen discriminatie zal zijn vanwege verschillen (die ze eerder niet zouden hebben geweten/omdat ze zonder de verschillen de training niet hadden hoeven volgen).

Op:

Bewijs dat verplichte training op weerstand stuit omdat mensen iets niet graag doen omdat het verplicht is; dat er geen discriminatie is vanwege verschillen (die ze niet eerder hadden geweten/omdat ze zonder de verschillen de training niet hadden hoeven volgen).

Wat zijn de concurrerende voorstellen?

	Verplichte trainingen (PROP)	Vrijwillige trainingen - SQ (OPP)
Wie?	Management van bedrijven en overheden in de landen van de Europese Unie en de Verenigde Staten.	Werknemers en vakbonden van bedrijven in de landen van de Europese Unie en de Verenigde Staten.
Wat?	Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's introduceren om het bewustzijn van culturele diversiteit te vergroten en werknemers de nodige instrumenten te geven om effectief te werken in een multiculturele werkomgeving.	Diversiteitstrainingsprogramma's alleen op vrijwillige basis van bedrijven, hun management of werknemersvakbonden.
Wanneer?	Dit beleid zal in de nabije toekomst worden geïmplementeerd, na de nodige planning en voorbereiding.	
Hoe zou het er in de praktijk uitzien?	Verplichte training zou plaatsvinden op het moment van indiensttreding en daarna elk jaar. Vergelijkbaar met de huidige training over veiligheid op de werkplek en brandvoorschriften. Niet aanwezig zijn (en vervolgens niet trainen) zou worden beschouwd als een grove schending van de werkdiscipline, wat kan leiden tot ontslag.	Werknemers kunnen op elk moment tijdens hun dienstverband vrijwillige training krijgen, zelfs meerdere keren per jaar (afhankelijk van het bedrijfsbeleid). De training vindt plaats onder werktijd. De normale conversatie (niet alleen over verschillen) zou plaatsvinden door middel van een praatje tijdens de pauzes, zoals nu al het geval is.
Uitersten uitsluiten	Belanghebbenden (minderheden, aanhangers van verschillende religies, slachtoffers van pesten) worden tijdens de training niet specifiek genoemd of benadrukt. Het doel is om te voorkomen dat zij het doelwit worden van negatieve belangstelling van mede	Vermijd de strategie om te beweren dat het voorstel alleen training biedt, maar niets meer, terwijl de oppositie veel meer biedt. Dat is geen eerlijke benadering van het debat. Bovendien zou de Proposition kunnen reageren door niet alleen training aan te bieden, maar ook andere vervolprogramma's. Het zou een vicieuze

	werknemers die zouden kunnen leiden tot uitsluiting uit het collectief.	cirkel. Argumentatie moet alleen binnen de grenzen van het debat blijven en niet tot het uiterste gaan.
Voorbeelden of analogieën	Dit is vergelijkbaar met training over veiligheid en gezondheid op het werk. Over het algemeen is praktijkgerichte training de beste manier om er beter in te worden. Externe gespecialiseerde bedrijven met gedragsdeskundigen kunnen hierin geïnteresseerd zijn om training op een hoger niveau te bieden.	Het concept van zelfgestuurd leren zou kunnen worden overgenomen, waarbij individuen verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen groei en begrip van culturele diversiteit door middel van persoonlijke ervaringen en interacties.

Mogelijke argumenten

Stelling:

Stelling: Verplichte diversiteitstrainingen zijn nodig om culturele verschillen aan te pakken en inclusiviteit op de werkplek te bevorderen.

Rechtvaardiging: Culturele verschillen kunnen leiden tot misverstanden, conflicten en verminderde productiviteit op een multiculturele werkplek. Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's bieden werknemers de nodige kennis en vaardigheden om effectief met deze verschillen om te gaan, waardoor een meer inclusieve en harmonieuze werkomgeving wordt bevorderd, wat leidt tot een hogere effectiviteit.

Bewijsmateriaal: Een studie van Kalev, Dobbin en Kelly (2006) onderzocht de impact van diversiteitstraining op houding en gedrag op de werkplek. De onderzoekers richtten zich op de mate waarin verplichte diversiteitstrainingsprogramma's leidden tot een significante vermindering van vooroordelen en meer begrip voor verschillende culturele perspectieven onder werknemers.

Bewering: Het implementeren van verplichte diversiteitstrainingsprogramma's is in lijn met de waarden van gelijkheid, eerlijkheid en respect voor de rechten van individuen op de werkplek.

Rechtvaardiging: Bedrijven hebben de plicht om te zorgen voor een respectvolle en inclusieve werkomgeving waar alle werknemers gelijke kansen hebben om zich te ontplooien. Door diversiteitstrainingen verplicht te stellen, laten ze zien dat ze bereid zijn om dit te realiseren. Omdat de mentaliteit van mensen meestal niet zo open staat voor vrijwillige activiteiten en kan leiden tot lagere niveaus van vervulling hiervan op de werkplek, als pesten of een andere vorm van discriminatie.

Voorbeeld: In de Verenigde Staten is er een staatsagentschap EEOC (Equal Employment Opportunity Commission) dat toeziet op gelijke kansen op de werkvloer. Tijdens het debat kunnen meningen uit hun onderzoeksrapporten of kennis worden gebruikt. (bijv:

<https://www.eeoc.gov/newsroom/eeoc-launches-diversity-equity-inclusion-dei-workshop-serie>).

Bewering: Verplichte training helpt meer vanwege hogere deelname.

Rechtvaardiging: Het probleem met vrijwillige trainingsprogramma's is een lagere deelname dan bij verplichte programma's, omdat sommige werknemers ze zien als tijdverspilling die ten koste gaat van het echte werk. Verplichte training zorgt ervoor dat alle werknemers zo actief mogelijk betrokken zijn bij het besproken materiaal. Deze verhoogde deelname verbetert het begrip voor verschillen en zal leiden tot een hoger niveau van samenwerking in de organisatie.

Oppositie:

Stelling: Verplichte diversiteitstrainingsprogramma's kunnen ineffectief zijn bij het aanpakken van culturele verschillen en het bevorderen van inclusiviteit op de werkplek.

Rechtvaardiging: De effectiviteit van verplichte diversiteitstrainingen kan gebrekkig zijn, omdat ze gemengde resultaten kunnen opleveren. Diversiteitstraining kan wijzen op de problematische kwesties op de werkvloer, waardoor ze een hogere waarde krijgen dan zou moeten en andere mensen zich erop zullen richten. De effecten ervan kunnen leiden tot discriminatie (van culturele of religieuze minderheden), of zelfs tot het overtreden van de wet.

Voorbeeld: Het effect om iets negatiefs pas op te merken als er op gewezen wordt, komt uit de kindertijd. Totdat een vreemde er op wijst, negeren mensen het meestal. Maar dan richten ze zich erop, waardoor er meer druk ontstaat (en dus meer pesten).

Stelling: Verplichte diversiteitstraining kan de persoonlijke overtuigingen van individuen doorkruisen.

Rechtvaardiging: Hoewel het bevorderen van inclusiviteit belangrijk is, kunnen verplichte diversiteitstrainingen gezien worden als dwingend en de rechten van individuen beperken om er andere meningen of overtuigingen op na te houden. Het is gevaarlijk om de grens tussen diversiteitstraining en discriminatie niet te overschrijden. Het kan beter zijn om de autonomie van individuen te respecteren en een open dialoog toe te staan zonder verplichte trainingsprogramma's op te leggen.

Stelling: Het implementeren van verplichte trainingsprogramma's kan onbedoelde gevolgen hebben.

Rechtvaardiging: De psychologie suggereert dat mensen over het algemeen een sterke psychologische reactie hebben als hen verteld wordt wat ze moeten doen, ook al genereren ze er weerstand tegen. Als iets verplicht is, maakt het inbreuk op het gevoel van autonomie en keuzevrijheid en hebben mensen meer de neiging om het resultaat te

saboteren. Een betere manier is om vrijwillige trainingen te implementeren, waartegen werknemers niet zo'n sterke weerstand zullen hebben. Bovendien kan het de wil vergroten om meer te leren over verschillen, omdat werknemers het kunnen volgen wanneer ze willen en het als een rustactiviteit kunnen beschouwen.